

[Christmas Møller.]

havde vi faaet Ministeriet Friis; de Herrer til den Side havde jo i den Forstand sejret, at de havde faaet et Ministerium efter deres Ønske. Hvad skrev den højtærede Undervisningsminister den 12. April 1920 — det var en Mandag, som der. Søndag den 11. April havde været afsluttende Valglovsforhandling her i Tinget? Da skrev Undervisningsministeren, den sarte, den fine, Tonens Vogter, Skolens og Kunstens senere Beskytter:

„Tilbage i det projektørskarpe Lys stod en sort Skikkelse (med hvidt Slips) med Gaardmandsknøsens fedladne, ældede Ansigt, furet af Aars Rænkespil, dækket af en graa-purret Top, den svigefulde Forhandlings-Figur i Troværdighedens Degne-Kittel, med Troværdighedens Masket, der lokker de dugvaade, troskyldige Blikke og kalder paa graaddirrende, blaaøjet Tillid fra Madstrævets snævre politiske Køkkenhuler og Storbondestuer.“

Og der kunde jo unægtelig fortsættes. I „Social-Demokraten“ — hvor nu Tønen skal højnes, eller rettere, hvor der skal værnes om de nuværende Magthavere — stod der den 23. April 1920:

„Disse hensynsløse Kynikere, der driver Hazardspil med Samfundets alvorligste Interesser, snyder og flaar den jævne Borger og selder Udbyttet op ved ødsle Fester. Vi dømmes dem ved Valget for deres lange Række af Forbrydelser.“ Vi ved jo nok, at Undervisningsministeren var meget øm over for Tanken om Amnesti! I den Tid, der har været til Raadighed, har jeg kun kunnet tage et Par Citater, men dette kan jo ogsaa være nok. Enhver ved, hvorledes de nuværende Magthavere, først og fremmest Socialdemokratiet, da det skulde bekæmpe andre, anvendte et Sprog og en Tone, som var af en saa lav Karakter, som de ved, vi andre aldrig kunde tænke os. (Stemmer: Aah!). Hvis de Herrer har bemærket noget saadant, saa spørger jeg, om de ikke vil komme med Citater og Beviser derfor. Jo, det man lægger Mærke til, er Forskellen mellem før og nu.

Min næste Bemærkning maa være denne: Hvad er Begrundelsen for disse Lovforslag? Har vi ikke i gældende Lov, har vi ikke i Grundlovens §§ 85 og 86 tilstrækkelige Midler til at værne os imod Organisationer, Formationer af den ene og den anden Karakter, som man mener er i Modstrid med Loven, som man mener har enten ulovlige Formaal eller vil anvende ulovlige Midler. Ifølge Grundlovens

§ 85 kan der straks anlægges Sag imod en Forening til dens Ophævelse, naar den er ulovlig. Hvorfor er dette ikke tilstrækkeligt? Efter Grundlovens § 86 har Borgerne kun Ret til at samle sig ubevæbnede, og det er det første Spørgsmaal, jeg synes, man maa have udtømmende besvaret og klaret: Er der ikke i den nugældende Lovgivning tilstrækkelig Magt over for Organisationer, Formationer af den ene eller den anden Art, som man maa være imod fortsat faar Ret til at eksistere? Dette synes jeg maa blive det første Spørgsmaal.

Det næste er dette: Paa hvilket Grundlag, paa hvilket Materiale, paa hvilke Indberetninger hviler det Arbejde, som er udført for at skabe en Lovgivning som denne? Jeg gentager, der skal være Ro og Orden i Landet, derom skal ingen Tvivl herske, men jeg for mit Vedkommende vil have Lov til at sige, at den Række af „Kendsgerninger“, som det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen fremkom med, tror jeg dog, man skulde se noget mere paa; jeg for mit Vedkommende tror, at man har meget lidt Materiale at bygge paa, men har man virkelig Materiale, vil man naturligvis kunne forelægge det for det Udvalg, der bliver nedsat. Derefter kan vi saa tage Stilling til Spørgsmaalet, men et saadant Materiale maa ogsaa foreligge.

Med Hensyn til Forholdene i Sønderjylland, som den højtærede Udenrigsminister omtalte, og hvor jeg har givet Tilslutning til hans Bemærkninger om Mindretalspolitikken, er det, saaledes som Regeringen selv har lagt denne Sag til Rette, og saaledes som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har talt og skrevet, nødvendigt ved denne Lejlighed at sige nogle Ord.

I Begyndelsen af denne Maaned meddelte det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, at der var indsendt et Andragende om Tilslutning til at oprette danske frivillige Korpsorganisationer. I den Anledning meddelte Statsministeren, at der forelaa et saadant Andragende, men det havde endnu ikke været behandlet i Ministeriet. Og paa Spørgsmaalet, om Regeringen havde særlige Planer under Overvejelse, i Fortsættelse af det Spørgsmaal om Sønderjylland, der var fremme, svarede Statsministeren:

„Ja, og saa snart Rigsdagen paa ny træder sammen, vil der blive givet Anledning til en almindelig Drøftelse af disse Spørgsmaal. Sagen er endnu ikke færdigbehandlet i Ministeriet, og jeg kan derfor ikke udtale mig om Enkeltheder, men der vil fra Regeringens Side blive forelagt et Lovforslag imod de militære